

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (A. Malii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Buhnaci, L. Pruteanu, M. Guzun)

Î N C H E I E R E

21 noiembrie 2018

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” împotriva executorului judecătoresc Ungureanu Oleg, Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” privind încasarea prejudiciului, a cheltuielilor de judecată, autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperi,

împotriva deciziei din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 24 mai 2017, Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva executorului judecătoresc Ungureanu Oleg, Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” privind încasarea în mod solidar a sumei de 1 101 028,20 lei cu titlu de prejudiciu pentru depozitarea cerealelor la Societatea pe Acțiuni „Aur-Alb”, a cheltuielilor de judecată, cât și autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin procesul-verbal de sechestră din 27 iunie 2016 și anexele la procesul-verbal din 01 iulie 2016 și din 18 iulie 2016, executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, a sechestrat bunurile ce aparțin Societății cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” constituite din grâu și orz, iar la data de 21 iulie 2016 bunurile sechestrăte au fost transmise la păstrare Societății pe Acțiuni „Aur-Alb” și anume, 2113 tone de grâu furajer, 629 tone de grâu alimentară și 682 tone de orz, fiind întocmit și proces-verbal de transmitere la păstrare din 21 iulie 2016.

Prin decizia din 13 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins recursul declarat de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg și SRL „Imexagro” și s-au admis recursurile declarate de SRL „Asetorin-Agro” și SRL „Trans-Aidar”.

S-a casat integral hotărârea din 23 decembrie 2016 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău în pricina civilă nr.25c¹¹-1850/16, soluționând prin decizie problema în fond, cu respingerea cererii SRL „Trans-Aidar” privind repunerea în termen pentru contestarea procesului-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și anexei din 01 iulie 2016.

S-a respins ca tardivă contestația SRL „Trans-Aidar” împotriva procesului-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și anexei din 01 iulie 2016.

S-a admis contestația SRL „Asetorin-Agro” împotriva procesului-verbal de sechestru din 27 iunie 2016, anexei din 01 iulie 2016, anexei 18 iulie 2016 la procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și procesului-verbal de transmitere din 21 iulie 2016, întocmite de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg.

S-a admis contestația SRL „Trans-Aidar” împotriva anexei din 18 iulie 2016 la procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și procesului-verbal de transmitere din 21 iulie 2016, întocmite de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg.

S-a anulat procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016, anexa din 01 iulie 2016, anexa din 18 iulie 2016 la procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și procesul-verbal de transmitere din 21 iulie 2016, întocmite de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg.

La data de 19 aprilie 2016 de către executorul judecătoresc Ungureanu Oleg a fost anulat sechestru aplicat prin procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și anexa din 01 iulie 2017 și 18 iulie 2016 la procesul-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 și procesul-verbal de transmitere la păstrare din 21 iulie 2016.

Astfel, SRL „Trans-Aidar” i-a fost cauzat prejudiciu pe perioada sechestrării bunurilor sale și anume, conform certificatului contabil nr. 14 din 18 martie 2017 eliberat de SRL „Trans-Aidar”, doar în perioada 21 iulie 2016 – 01 martie 2017 cheltuielile de păstrare a bunurilor sechestrate și depozitate la solicitarea creditorului SRL „Imexagro” la depozitul SA „Aur Alb” au constituit suma de 1 101 028,20 lei.

A menționat că deși, a fost o insistență nejustificată a SRL „Imexagro”, admisă de executorul judecătoresc Ungureanu Oleg, toate consecințele le-a suportat doar SRL „Trans-Aidar”, care nu are nici o datorie față de creditor, dar fiindu-i sechestrate bunurile sale pentru asigurarea restituirii datoriei unui alt agent economic.

Totodată, prin decizia din 13 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, s-au constatat acțiunile ilegale ale executorului judecătoresc Ungureanu Oleg, prin întocmirea abuzivă a procesului-verbal de sechestru din 27 iunie 2016 împreună cu anexele din 01.07.2016 și 18 iulie 2016, dar și prin procesul-verbal de transmitere la păstrare din 21 iulie 2016, aplicând sechestru pe bunurile unei persoane care nu este parte într-o procedură de executare.

La data de 16 mai 2017 în adresa pârâților au fost expediate cererile prealabile privind achitarea benevolă a prejudiciului, rămase însă fără răspuns.

Solicită încasarea, în mod solidar, de la executorul judecătoresc Ungureanu Oleg și SRL „Imexagro” în beneficiul SRL „Trans-Aidar” a prejudiciului în mărime de 1 101 028,20 lei și cheltuielilor de judecată, precum și autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului.

La data de 01 decembrie 2017, reprezentantul SRL „Trans-Aidar”, avocatul Ina Perțu a înaintat cerere de concretizare a cerințelor, solicitând încasarea în mod

solidar, de la executorul judecătoresc Ungureanu Oleg și SRL „Imexagro” în beneficiul SRL „Trans-Aidar” a prejudiciului în mărime de 1 073 772,00 lei, a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 32 213,16 lei, asistență juridică în mărime de 10 000 lei și autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată și s-a dispus încasarea din contul Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” a sumei de 1 073 772 lei, cu titlu de prejudiciu, suma de 32 213,16 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat și suma de 10 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 1 115 985,16 lei. În rest cerința încasării sumelor de la executorul judecătoresc și cerința autorizării pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului, s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imexagro”, reprezentată de avocatul Gheorghe Macovei.

S-a casat hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana cu adoptarea unei hotărâri noi prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” împotriva executorului judecătoresc Ungureanu Oleg și Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” privind încasarea prejudiciului în mărime de 1 073 772 lei, a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 32 213,16 lei, asistență juridică în mărime de 10 000 lei și autorizarea pătrunderii forțate a executorului judecătoresc în încăperile aflate în posesia sau în proprietatea debitorului, inclusiv în cele în care se află bunurile debitorului și a cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că soluția dată de instanța de fond este neîntemeiată or, instanța de fond nejustificat a aplicat art.1398 Cod civil în coraborare cu art.164 Cod de executare și art.182 Cod de procedură civilă. Societatea pe Acțiuni „Trans-Aidar” nu a demonstrat fapta ilicită/vinovăția Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro”, prejudiciul cauzat și legătura cauzală cu acțiunile Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro”, nu a prezentat dovezi care să justifice temeinicia cerințelor formulate. În temeiul art.124 alin.3 Cod de executare, cheltuielile de păstrare a bunurilor sechestrate se includ în spezele procedurii de executare și sînt suportate de debitor, respectiv sumele calificate eronat drept prejudicii sînt cheltuielile procedurii de executare și urmează a fi încasate de la debitorul/pîrît SRL „Asetorin-Agro” după finalizarea examinării litigiului, care a generat aplicarea măsurilor de asigurare pe perioada examinării litigiului.

La data de 14 septembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău și emiterea deciziei prin care să fie menținută hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

În susținerea recursului recurentul a indicat prevederile art.432 Cod de procedură civilă, exprimând dezacordul cu decizia adoptată de instanța de apel, care a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material, precum și a interpretat în mod eronat legea, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că instanța de apel nu a motivat pe care probe s-a bazat ca să ajungă la o asemenea concluzie. Nu au fost elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 05 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la data de 18 iulie 2018 (f.d. 206), lipsind însă date privind recepționarea acesteia, în circumstanțele menționate, recursul declarat la 14 septembrie 2018 de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu, se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art.439 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art.433 lit.a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle v.Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55;

Latourniere v.Franța, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74). De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Kukkonen vs Finlanda* (nr.2), 13 ianuarie 2009, parag.24; *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu.

În conformitate cu art.art.270, 433 lit.a), 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Trans-Aidar”, reprezentată de avocatul Ina Perțu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh